

Borrell i Hisenda

Les conseqüències de la dimissió de Josep Borrell com a candidat socialista a la presidència del govern espanyol s'arrossegaran molt de temps. De fet, la mateixa ascensió i caiguda de Borrell són conseqüència de la derrota electoral del PSOE l'any 96, covada a finals dels 80-començaments dels 90 pels errors socialistes en política econòmica, però, per damunt de tot, pels escàndols de corrupció (Rubio, Roldan...) i pels GAL, que encara s'arrosseguen pels jutjats. El partit socialista està pagant un preu alt per aquells errors, i també pels actuals, que no li permeten establir-se en l'oposició al PP i, per tant, prolonguen cada dia que passa la previsible llarga permanència en el poder de la dreta espanyola.

Evidentment, la marxa de Borrell també té conseqüències en els partits socialistes de Catalunya, del País Valencià o de les Illes Balears, en la mesura que també formen part del PSOE, però els efectes de la sobtada decisió del candidat socialista podrien ser limitats en el temps. Els centenars de quilòmetres que els separen de la seu del carrer Ferraz de Madrid i el marc polític de les institucions autonòmiques i locals són factors que més d'un dirigent de l'aparell central del PSOE deu envejar.

Les situacions del País Valencià, de les Illes o del Principat són molt diferents, però tenen en comú el factor nacional, el factor cultural i lingüístic, i, respecte a Madrid, el factor perifèric. Circumstàncies que haurien de ser suficients per moderar els "esquitxos" de la crisi de la cúpula socialista.

Però si les conseqüències de la crisi del PSOE s'arrossegaran molt de temps, el cas dels inspectors d'Hisenda de Barcelona -detonant de la marxa de Borrell- tindrà també uns efectes demoledors en molts altres àmbits. En l'estat d'ànim dels contribuents (que aquests dies han de presentar la declaració de la renda), en la seva confiança cap a l'Administració pública, en la respectabilitat dels sectors polítics i empresarials que van tenir una relació més estreta amb els ex-alts càrrecs d'Hisenda Ernest d'Aguiar i Josep Maria Huguet...

Els contribuents necessiten confiar en l'actuació d'Hisenda, i el que s'ha conegut les últimes setmanes i el que encara queda per descobrir és massa greu perquè aquesta confiança es mantingui intacta. La prova que la situació és delicada és l'actitud tan escrupolosa d'aquests dies dels funcionaris d'Hisenda, detectada pels gestors administratius. O els expedients, investigacions i dimissions que s'estan produint en l'Administració Tributària, que haurien de fer reflexionar seriosament el secretari d'Estat Juan Costa sobre el balanç de la seua gestió al front d'Hisenda. Però l'administració pública o els funcionaris no són les úniques institucions que surten perjudicades per aquest cas.

D'alguna manera, el cas dels inspectors perjudica tota la societat. És un desastre, perquè posa en evidència que durant uns anys el frau fiscal pels guanyos de borsa i fins i tot el soborn d'inspectors va ser pràctica habitual a Barcelona. És un desastre, perquè toca massa de prop persones i institucions no mereixedores de la respectabilitat de què s'envolten. És un desastre, provocat per aquells que mai no haurien d'haver arribat a tenir les responsabilitats socials, polítiques o empresarials que van tenir i que, en molts casos, encara tenen. ■

"El cas dels inspectors és un desastre, provocat pels que no haurien d'haver tingut les responsabilitats que van tenir i que, en molts casos, encara tenen."

GALERIA

73

Festival Solc, música i tradició al Lluçanès

Bea Cabezas

El Lluçanès celebra el VII Festival Solc del 22 de maig a l'1 d'agost.

OPINIÓ

11

Bufo de ponent

Francesc Viadel

13

Etapé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

13

Preus, salaris i beneficis

Albert Closas

15

La llengua i les eleccions

Miquel Payeras

16

El cant dels ocells

Martí Domínguez

17

Recuperar el Consell de Cent

Santi Cucurella

18

Quatre llengües...

Ramon Barnils

Il·lusions electorals

J. J. Pérez Benlloch

Eleccions

Pau Viciano

19

La guerra de les esquerres

Llibert Ferri

Gendarmes, 'catifes' i bars

Xavier Vinader

82

Pujol feixista

Joan Francesc Mira